

nie oznaczonym w art. 32 § 1, licząc od daty ustania tej przyczyny.

§ 5. 1. Organ wyższego stopnia (prezydium rady narodowej) rozpatruje zasadność przyczyn niezłatwienia sprawy wskazanych w zawiadomieniu lub wykazie i w razie potrzeby podejmuje odpowiednie kroki w celu przyspieszenia załatwienia sprawy.

2. Niezależnie od rozpatrywania indywidualnych i zbiorczych zawiadomień o niezłatwieniu spraw w terminie prze-

pisany organ wyższego stopnia oraz nrezydium rad narodowych powinny przy ocenie pracy podporządkowanych im organów czynić przedmiotem swej analizy również terminowość w załatwianiu spraw, wymaganą przez kodeks postępowania administracyjnego.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

427

UCHWAŁA Nr 427 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1960 r.

w sprawie nadawania wyróżnień i odznak „Zasłużonego Działacza Turystyki”, „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej” i „Zasłużonego Mistrza Sportu”.

W celu nagradzania zasług położonych dla rozwoju i upowszechnienia turystyki i krajoznawstwa oraz kultury fizycznej i sportu nadawane będą następujące wyróżnienia i odznaki:

- 1) „Zasłużonego Działacza Turystyki”,
- 2) „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej”,
- 3) „Zasłużonego Mistrza Sportu”.

§ 1. Wyróżnienia i odznaki ustanowione w § 1 mogą być nadawane osobom, które szczególnie zasłużyły się na polu:

- 1) rozwoju i upowszechnienia turystyki oraz kultury fizycznej i sportu,
- 2) podniesienia kultury turystycznej wśród szerokiej rzeszy turystów,
- 3) działalności naukowo-badawczej, autorskiej i wydawniczej w zakresie turystyki i krajoznawstwa oraz kultury fizycznej i sportu,
- 4) podniesienia poziomu ideowego i wychowawczego ruchu turystyczno-krajoznawczego oraz ruchu sportowego.

§ 2. Wyróżnienia i odznaki ustanowione w § 1 mogą być nadane tej samej osobie tylko jeden raz.

§ 3. Wyróżnienia i odznaki nadaje Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w drodze uchwały zatwierdzonej przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 4. 1. Utrata wymienionych w § 1 wyróżnień i odznak następuje na skutek skazania na karę utraty obywatelskich praw honorowych.

2. Pozbawienie wymienionych w § 1 wyróżnień i odznak może nastąpić w razie stwierdzenia, że zostały nadane w wyniku wprowadzenia w błąd albo że osoba wyróżniona dopuściła się czynu, wskutek którego jest niegodna wyróżnienia i odznaki. Pozbawienie następuje w drodze uchwały Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, zatwierdzonej przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 5. Szczegółowe przepisy określające sposób i porządek przedstawiania wniosków o nadanie wyróżnień i odznak „Zasłużonego Działacza Turystyki”, „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej” oraz „Zasłużonego Mistrza Sportu”, wzory odznak, ich wymiary, tryb wręczenia i sposób noszenia ustali Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 6. Koszty wyróżnień i odznak oraz wydatki związane z ich nadawaniem ponosi Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 8. Traci moc uchwała Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. o ustanowieniu i nadawaniu tytułu i odznaczenia „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej” i „Zasłużonego Mistrza Sportu” (Monitor Polski Nr A-45, poz. 512).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

428

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 17 grudnia 1960 r.

w sprawie ustalenia zasad i trybu wydawania zezwoleń na wyręb drzew w lasach nie stanowiących własności Państwa i w niektórych lasach państwowych oraz trybu i sposobu kontroli użytkowania tych lasów.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych (Dz. U. Nr 29, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wyręb drzew w lasach nie stanowiących własności Państwa może nastąpić jedynie na podstawie zezwolenia.

2. Nie uważa się za wyręb drzew zabiegów gospodarczych związanych z prowadzeniem czyszczeń w młodnikach do lat 15; nie dotyczy to drzewek choinkowych, na których wyręb wymagane jest zezwolenie (ust. 1).

3. Organ wydający zezwolenie na wyręb drzew uzależni wydanie zezwolenia od dopełnienia przez posiadacza lasu obowiązku odnowienia wszystkich gruntów leśnych, z których zostały usunięte drzewostany w okresie poprze-

dzającym wydanie zezwolenia, i przeprowadzenia czynności związanych z pielęgnowaniem upraw i młodników, które nie zostały wykonane w tym okresie.

§ 2. 1. Rozmiar wyrębu określa się na podstawie uproszczonego planu urzędzenia gospodarstwa leśnego lub inwentaryzacji.

2. W lasach, dla których nie został sporządzony uproszczony plan urzędzenia gospodarstwa leśnego lub nie została przeprowadzona inwentaryzacja, rozmiar wyrębu ustala się na podstawie stanu lasu i potrzeb gospodarczych posiadacza lasu.

3. W lasach położonych na terenach górskich i podgórskich rozmiar wyrębów powinien być dostosowany do warunków, umożliwiających tym lasom spełnianie nie tylko za-

dań związanych z produkcją surowca drzewnego, lecz również zadań glebochronnych, wodochronnych, klimatycznych i estetyczno-krajobrazowych.

§ 3. 1. Zezwolenie na wyrąb drzew w lesie, którego łączna powierzchnia należąca do jednego posiadacza:

- 1) nie przekracza 10 ha — wydaje na wniosek nadleśniczego prezydium gromadzkiej rady narodowej;
- 2) jest większa niż 10 ha — wydaje na wniosek nadleśniczego właściwy do spraw leśnictwa organ prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Prezydium gromadzkiej rady narodowej wydaje w trybie określonym w § 4 również zezwolenie na wyrąb w lasach określonych w ust. 1 pkt 2 w razie złożenia przez posiadacza lasu podania o zezwolenie na wyrąb drzew przeznaczonych na sprzęt gospodarski (dyszle, drabiny, materiał do oprawy narzędzi itp.). Ogólna masa drzew przeznaczonych do wyrąbu na ten cel dla jednego posiadacza nie powinna przekraczać 2 m³ rocznie.

§ 4. 1. W celu uzyskania zezwolenia na wyrąb, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, posiadacz lasu powinien wnieść podanie do właściwego nadleśniczego przedsiębiorstwa lasów państwowych, który przesyła je do leśniczego w celu zbadania sprawy na gruncie oraz ustalenia ilości i gatunków drzew kwalifikujących się do wyrąbu, jak również pomiarów ich średnic wraz z korą na wysokości piersi oraz obliczenia masy grubizny bez kory.

2. Wyznaczenie drzew do wyrąbu następuje przez odbicie na nich znaku cechówki leśniczego oraz kolejnego numeru drzewa na szyi korzeniowej i na strzale na wysokości piersi. Numerację drzew prowadzi leśniczy w każdym roku kalendarzowym osobno, przy czym właściwą liczbę kolejną poprzedza się cyfrą zero dla odróżnienia drewna pozyskanego z lasów nie stanowiących własności Państwa od drewna pochodzącego z lasów państwowego gospodarstwa leśnego.

3. Po wpisaniu na podaniu numerów drzew przeznaczonych do wyrąbu i ich gatunków leśniczy mierzy średnicę tych drzew wraz z korą na wysokości piersi oraz ich wysokość, odnotowując na podaniu wyniki pomiarów oraz obliczoną na ich podstawie masę grubizny bez kory. Obliczenia masy grubizny należy dokonać na podstawie tablic miąższości drzew stojących Grundnera i Schwappacha, odliczając odpowiedni procent masy drzewnej na korę.

4. Leśniczy podsumowuje na podaniu obliczenia masy drzew przeznaczonych do wyrąbu, wykazuje na nim dane liczbowe dotyczące szacunkowego podziału tej masy na użytk i opał i przekazuje podanie nadleśniczemu do dalszego załatwienia.

5. Nadleśniczy analizuje dane zawarte w podaniu, zamieszcza na nim swój wniosek co do zgodności zamierzonego wyrąbu z zasadami racjonalnego gospodarstwa leśnego i przesyła to podanie do prezydium gromadzkiej rady narodowej w celu wydania decyzji.

6. Prezydium gromadzkiej rady narodowej wydaje zezwolenie na wyrąb w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje strona, drugi — nadleśniczy, a trzeci pozostaje w aktach prezydium gromadzkiej rady narodowej.

7. Zezwolenie powinno zawierać również pouczenie posiadacza lasu o obowiązku zawiadomienia przez niego leśniczego o dokonaniu wyrąbu drzew na podstawie zezwolenia.

8. Leśniczy w ciągu miesiąca od daty zgłoszenia przez posiadacza lasu dokonanego wyrąbu drzew przeprowadza oględziny na gruncie, sprawdza, czy zgodnie z udzielonym zezwoleniem wyrąbane zostały te drzewa, które wykazane są w zezwoleniu, i po ustaleniu zgodności wyrąbu z uzyskanym zezwoleniem cechuje wyrąbane drzewo cechówką i odbija numeratorem numery wymienione w zezwoleniu na wy-

rąb, a więc te same, które były przy wyznaczaniu drzew do wyrąbu wybite na szyi korzeniowej i na strzale na wysokości piersi.

9. Czynności leśniczego określone w ust. 8, dotyczące cechowania i numerowania, nie mają zastosowania do drzew, których średnica wraz z korą na wysokości piersi jest mniejsza od 15 cm.

10. Znak cechówki i kolejny numer leśniczy odbija na czole dłużycy oraz na przekroju pnia po ściętym drzewie. Dłużycy w czubie oznacza się tylko znakiem cechówki.

11. W razie przecięcia przez posiadacza lasu wyrąbanej dłużycy na dwie lub więcej kłód leśniczy oznacza każdą kłodę tym samym numerem dopisując obok numeru litery a, b, c itd.

12. Drzewo wyrąbane nie ulega pomiarowi, jak również nie dokonuje się żadnych poprawek i uzupełnień w wydanym przez prezydium gromadzkiej rady narodowej zezwoleniu.

13. Cechowanie i numerowanie wyrąbanego drzewa leśniczy obowiązany jest przeprowadzić wyłącznie na terenie lasu posiadacza.

14. Czynności leśniczego, wynikające na skutek wydania zezwolenia na wyrąb drzewek choinkowych, powinny się ograniczyć wyłącznie do wyznaczenia na gruncie ilości tych drzewek.

§ 5. Przepisy § 4 mają odpowiednie zastosowanie również do lasów o powierzchni przekraczającej 10 ha do czasu zagospodarowania ich według uproszczonych planów urzędzenia gospodarstwa leśnego, z tym że zezwolenie na wyrąb wydaje właściwy do spraw leśnictwa organ prezydium powiatowej rady narodowej (§ 3 ust. 1 pkt 2).

§ 6. 1. Posiadacze lasów o powierzchni przekraczającej 10 ha, zagospodarowanych według uproszczonego planu urzędzenia gospodarstwa leśnego, w celu uzyskania zezwolenia na wyrąb drzew składają do właściwego nadleśniczego dwa egzemplarze wykazu drzew ponumerowanych, przeznaczonych do wyrąbu.

2. Jeden egzemplarz wykazu określonego w ust. 1 nadleśniczy przesyła do leśniczego, który sprawdza dane zawarte w tym wykazie na gruncie i po dokonaniu czynności związanych z cechowaniem, numerowaniem i obliczaniem masy drzew przeznaczonych do wyrąbu zwraca wykaz nadleśniczemu. Do wymienionych czynności stosuje się odpowiednio przepisy § 4.

3. Nadleśniczy po zaopiniowaniu danych sprawdzonych przez leśniczego przesyła obydwie egzemplarze wykazu do właściwego do spraw leśnictwa organu prezydium powiatowej rady narodowej w celu wydania decyzji.

4. Właściwy do spraw leśnictwa organ prezydium powiatowej rady narodowej zamieszcza na obydwóch egzemplarzach wykazu adnotację o zezwoleniu na wyrąb z powołaniem się na datę i znak decyzji.

5. Wykazy drzew przeznaczonych do wyrąbu w lasach określonych w ust. 1, nie posiadających własnej fachowej administracji leśnej, sporządzają leśniczowie przedsiębiorstw lasów państwowych.

§ 7. Podania o zezwolenie na wyrąb (§ 4 i 5), jak również wykazy drzew przeznaczonych do wyrąbu (§ 6), wniesione przez posiadaczy lasów do nadleśniczych przedsiębiorstw lasów państwowych, powinny być przez nich zaopiniowane w terminie jednego miesiąca.

§ 8. Zezwolenie na wyrąb traci swą moc po upływie wskazanego w nim terminu.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dqb-Kociol